

บันทึกการประชุมคณะอนุกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ
ในคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคม วุฒิสภา
ครั้งที่ 5

วันพฤหัสบดีที่ 7 สิงหาคม ๒๕๕๑

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข 115 ชั้น 1 อาคารรัฐสภา ๒

อนุกรรมการผู้มาประชุม

๑. นายอนันต์ วรดิพิงศ์	ประธานคณะอนุกรรมการ
2. นายชวนอับดุลเลาะ ดาโอะมารีโย	รองประธานคณะอนุกรรมการ
2. นายสมเกียรติ อิงอารี	อนุกรรมการ
3. นายวิบูลย์ ว่อง	อนุกรรมการ
4. นายฉกาจ วิสัย	อนุกรรมการ
5. นายพิพัฒน์ ไพบูลย์เกษมสุทธิ	อนุกรรมการ
6. นางสาวเปรมจิตต์ ตันพิชัย	อนุกรรมการ
7. นายปรีชา ไพโรภัทธกุล	อนุกรรมการ

อนุกรรมการผู้ไม่มาประชุม

1. นายปานใจ ธารทัศนวงศ์	(ลาการประชุม)
2. นายวสันต์ ฝีมือช่าง	(ลาการประชุม)

ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการผู้มาประชุม

๑. นายปรีชา ขำศิริ	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
2. นายเสกสรรค์ เกิดพิพัฒน์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

ผู้ชี้แจง คือ

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

1. นางเมธินี เทพมณี	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
2. นางสาวบงจรรย์ กาญจนศาสตร์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8ว
3. ดร.นิรชราภา ทองธรรมชาติ	รองผู้อำนวยการ SIPA

เริ่มประชุมเวลา 13.0๐ นาฬิกา

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว นายอนันต์ วรดิพิงศ์ ประธานคณะอนุกรรมการ ได้กล่าวเปิดประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ สรุปได้ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

1.1 ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลข้อเท็จจริงต่อคณะอนุกรรมการประกอบด้วย

1. นางเมธินี เทพมณี	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
2. นางสาวบังจรรย์ กาญจนศาสตร์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8ว
3. ดร.นิรชราภา ทองธรรมชาติ	รองผู้อำนวยการ SIPA
- : ที่ประชุมรับทราบ

1.2 นายวสันต์ ฝีมือช่าง อนุกรรมการ ได้มีหนังสือขอลาการประชุมคณะอนุกรรมการ ตั้งแต่วันที่ 6-25 สิงหาคม 2551 เนื่องจากติดภารกิจในการเดินทางไปร่วมงานกีฬาโอลิมปิกที่ประเทศจีน
: ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

ที่ประชุมมีมติรับรองบันทึกการประชุมคณะอนุกรรมการ ครั้งที่ 4 วันพฤหัสบดีที่ 31 กรกฎาคม 2551 โดยไม่มีการแก้ไข

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่เสนอเพื่อพิจารณา

3.1 พิจารณาความคืบหน้าในการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย โดยเชิญปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เข้าร่วมประชุมกับคณะอนุกรรมการเพื่อให้ข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว

นางเมธินี เทพมณี ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้ให้ข้อมูลข้อเท็จจริง เกี่ยวกับกรณีดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

สาระสำคัญของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ฉบับที่ 1

วิสัยทัศน์

- เป็นศูนย์กลางการพัฒนาและประกอบธุรกิจด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระดับภูมิภาค โดยเฉพาะด้านซอฟต์แวร์

- ผู้ประกอบการและประชาชนส่วนใหญ่เข้าถึงข้อมูลจากระบบบริการอย่างทั่วถึงและยุติธรรม ให้เกิดประโยชน์โดยตรงต่อการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจแก่การผลิตและบริการทุกสาขา รวมทั้งด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ให้สามารถแข่งขันและอยู่รอดในตลาดสากลได้, ก่อเกิดสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้, สามารถประยุกต์ใช้เพื่อสนองความต้องการในการดำรงอยู่อย่างมีคุณภาพและมีความปลอดภัยที่แจ้งในสังคมไทย

พันธกิจ

เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนอย่างต่อเนื่องให้เป็นเครือข่ายการพัฒนาทั้งระบบข้อมูลและโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนทั้งปฏิรูประบบบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ทันสมัย มีการวางแผนเพื่อสร้างสรรค์งานวิจัย การศึกษา และการฝึกอบรม

วัตถุประสงค์

1. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
2. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อพัฒนาสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้
3. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
4. เพื่อพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อย่างเต็มศักยภาพ

เป้าหมาย

1. พัฒนา/ยกระดับทางเศรษฐกิจของประเทศโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
2. ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ
3. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยเพิ่มการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้านการศึกษา และฝึกอบรม
4. สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในชนบทเพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อให้เป็นผู้นำในภูมิภาค
2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย
3. การปฏิรูปและการสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
4. การยกระดับศักยภาพพื้นฐานของสังคมไทยเพื่อการแข่งขันในอนาคต
5. การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเพื่อมุ่งขยายตลาดต่างประเทศ
6. การส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางขนาดย่อมใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
7. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ประโยชน์ในการบริหารและการให้บริการของภาครัฐ

การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทฯ ฉบับที่ 1 ได้ส่งผลให้ประเทศไทยมีการพัฒนาทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ โดยการประเมินจากผลที่เกิดขึ้นจริงเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทฯ ฉบับที่ 1 สรุปได้ตามยุทธศาสตร์ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาอุตสาหกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อให้เป็นผู้นำในภูมิภาค

เป้าหมายที่ 1 อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทยมีมูลค่าตลาดประมาณ 9 หมื่นล้านบาทต่อปี ภายในปี พ.ศ. 2549 โดยมีมูลค่าซอฟต์แวร์ หรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องเพื่อการส่ง ออกร้อยละ 75 ของมูลค่ารวม

เป้าหมายที่ 2 มีจำนวนนักวิจัยและนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่า 60,000 คน และไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 เป็นนักพัฒนาที่ผ่านการรับรองจากสถาบันมาตรฐานวิชาชีพ

เป้าหมายที่ 3 มีหน่วยงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (ซอฟต์แวร์ Industry Promotion Agency : SIPA) เพื่อผลักดันให้เกิดการลงทุนและการสร้างอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทยให้เจริญเติบโตจากปัจจุบัน โดยอำนวยความสะดวก ต่อผู้ลงทุนด้วยบริการแบบ one-stop service ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546

เป้าหมายที่ 4 รัฐบาลต้องใช้โครงการของภาครัฐเพื่อสร้างตลาดซอฟต์แวร์ภายในประเทศไม่ต่ำกว่า 5,000 ล้านบาท ภายในปี พ.ศ. 2549

สรุปได้ว่ารัฐบาลให้การสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทยอย่างต่อเนื่องทุกปี สำหรับเป้าหมายที่ 4 นี้ ยังไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

เป้าหมายที่ 5 มีการใช้ Open Source Software ควบคู่กับซอฟต์แวร์ที่ผลิตในประเทศ เทียบมูลค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่าซอฟต์แวร์รวมที่ใช้ในแต่ละปี

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย

เป้าหมายที่ 1 ให้มีเลขหมายโทรศัพท์ที่สามารถรับส่ง ข้อมูลได้ดี (อย่างน้อยที่ความเร็ว 32 กิโลบิตต่อวินาที) ถึงทุกชุมชน (หมู่บ้าน) อย่างน้อย ชุมชนละ 7 เลขหมาย ภายในปี พ.ศ. 2548

เป้าหมายที่ 2 ให้เปิดบริการเครือข่ายความเร็วสูง (broadband service) ด้วยราคาที่เป็นธรรม ในทุกจังหวัดภายในปี พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 3 ให้ราคาค่าเช่าวงจรภายในประเทศลดลงให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสาร

เป้าหมายที่ 4 ให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคมไทยกว่าร้อยละ 70 มีโอกาสเข้าถึงและได้รับบริการสารสนเทศอย่างทั่วถึงภายในปี พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 5 ให้มีศูนย์บริการสารสนเทศชุมชนครบทุก ตำบล ภายในปี พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 6 มีครูที่สามารถเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเป็นประโยชน์ในการสอน ไม่ต่ำกว่า 3 แสนคน ภายในปี พ.ศ. 2549 โดยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนดังกล่าวเป็นครูในต่างจังหวัด

เป้าหมายที่ 7 ให้มีสถานีวิทยุกระจายเสียงชุมชนระดับจังหวัด อย่างน้อยจังหวัดละ 1 สถานี และมีสถานีวิทยุโทรทัศน์ชุมชนภาคละ 1 สถานีใน พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 8 ให้ทุกตำบลสามารถสร้างเนื้อหา ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภูมิปัญญาของท้องถิ่น (local content) เพื่อเผยแพร่ได้ภายในปี พ.ศ. 2547

เป้าหมายที่ 9 มีองค์กรที่ดูแลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างปลอดภัย ดูแลความมั่นคงของระบบข้อมูลและการสื่อสารข้อมูล

ยุทธศาสตร์ 3 : การปฏิรูปและการสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

เป้าหมายที่ 1 ให้ยกระดับการลงทุนในการวิจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของภาครัฐและเอกชนต่อปีเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของมูลค่าอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

เป้าหมายที่ 2 ให้มีโครงการพัฒนาซอฟต์แวร์ขนาดใหญ่ซึ่งมีการลงทุนไม่ต่ำกว่า 100 คนต่อปีที่รวมงานวิจัยพัฒนาอยู่ด้วย ไม่น้อยกว่า 5,000 ล้านบาท ภายในปี พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 3 ให้มีสัดส่วนการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลที่ผลิตหรือประกอบในประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 และการใช้ซอฟต์แวร์ที่ผลิตหรือประกอบในประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่าการใช้ในประเทศภายในปี พ.ศ. 2547

เป้าหมายที่ 4 ให้นักพัฒนาซอฟต์แวร์ใช้เทคโนโลยี network computing หรือ web บริการได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักพัฒนา ภายในปี พ.ศ. 2547

ยุทธศาสตร์ 4 : การยกระดับศักยภาพพื้นฐานของสังคมไทยเพื่อการแข่งขันในอนาคต

เป้าหมายที่ 1 ให้แรงงาน (Workforce) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ และแรงงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 สามารถเข้าถึงและค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตได้ภายในปี พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 2 ให้เยาวชนรุ่นใหม่สำเร็จการศึกษาภาคปกติไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ภายในปี พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 3 ให้มีแรงงานที่ใช้ความรู้ (knowledge worker) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าปีละ 1.5 แสนคน ภายในปี พ.ศ. 2549

ยุทธศาสตร์ 5 : การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ เพื่อมุ่งขยายตลาดต่างประเทศ

เป้าหมายที่ 1 เพิ่มการจ้างงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในอุตสาหกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการผลิตและการบริการประมาณ 6 แสนคน (หรือร้อยละ 1 ของแรงงานทั้งหมด) ภายในปี พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 2 เพิ่มมูลค่าตลาดของธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ต่อปี

เป้าหมายที่ 3 ให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสูงขึ้นร้อยละ 10 ในปี พ.ศ. 2549

ยุทธศาสตร์ 6 : การส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

เป้าหมายที่ 1 ให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ไม่ต่ำกว่า 100,000 ราย สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารจัดการภายใน (back office) ได้ภายในปี พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 2 ให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน ร้อยละ 40 ของผู้ประกอบการในเป้าหมายข้อ 1. สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในงานหลักของกิจการ (เช่น งานออกแบบ งานวิศวกรรม) ได้ ภายในปี พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 3 ให้จำนวนผู้ประกอบการที่ร่วมเครือข่ายห่วงโซ่อุปทาน (supply chain) เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี

ยุทธศาสตร์ที่ 7 : การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ประโยชน์ในการบริหารและการให้บริการของภาครัฐ

เป้าหมายที่ 1 ให้หน่วยงานภายในกระทรวงสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและบริการฐานข้อมูลภายในและระหว่างกรมผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ทั่วประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 2 ให้ทุกกระทรวงสามารถเชื่อมโยงข้อมูลผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ทั่วประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 3 ให้หน่วยงานของรัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มีระบบบริหารที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างครบวงจรภายในปี พ.ศ.2549

เป้าหมายที่ 4 ให้บริการพื้นฐานของรัฐ (simple transaction บริการ) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 สามารถทำได้ โดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

เป้าหมายที่ 5 ให้หน่วยงานของภาครัฐสามารถให้บริการพื้นฐาน ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่เกี่ยวกับการชำระค่าธรรมเนียมของรัฐในระดับจังหวัดทุกจังหวัด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ภายในปี พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 6 ให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกระทรวงเพื่อบริการประชาชนครบวงจร (e-Citizen) ได้ไม่น้อยกว่า 100 บริการ ภายในปี พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 7 ให้ภาครัฐสามารถจัดซื้อจัดจ้างทางอิเล็กทรอนิกส์ ปีละไม่น้อยกว่า 100,000 ล้านบาทภายในปี พ.ศ. 2549

เป้าหมายที่ 8 ให้มีการจัดทำระบบ ระเบียบ และวิธีกำกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อความมั่นคงของชาติ

เป้าหมายที่ 9 มีซอฟต์แวร์ระบบบริหารขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ระบบสารบรรณ บริหารบุคคล งบประมาณ การเงิน บัญชี พัสดุที่ใช้กับหน่วยงานภาครัฐภายในปี พ.ศ. 2549

จะเห็นได้ว่ายุทธศาสตร์ที่ 1 เป็นการเน้นพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ โดยผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้วางไว้เพียงร้อยละ 20 ของจำนวนเป้าหมายทั้งหมด ถึงแม้ว่าภาคเอกชนจะมีบทบาทมากที่สุดในการกระตุ้นการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ แต่ภาครัฐและภาคครัวเรือนยังไม่ค่อยให้การสนับสนุนเท่าที่ควร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เน้นการพัฒนาทางด้าน ICT โดยให้กระจายเข้าถึงทุกกลุ่มคนในสังคมไทยเพื่อให้ ICT เป็นตัวช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย โดยผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ร้อยละ 55.56 ของจำนวนเป้าหมายทั้งหมด ซึ่งภาครัฐจะมีบทบาทมากในด้านการใช้งบประมาณในด้านต่างๆ ที่จะให้ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึง ICT เช่นการพัฒนาคุณภาพของครู การสร้างโอกาสให้กับผู้ด้อยโอกาส และการตั้งศูนย์สารสนเทศชุมชน เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เน้นในเรื่องการวิจัยและพัฒนาทางด้าน ICT โดยมีเป้าหมายหลักในการมุ่งสร้างศักยภาพทางการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ของประเทศไทย โดยผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ร้อยละ 25 ของจำนวนเป้าหมายทั้งหมด ซึ่งภาครัฐจะมีบทบาทอย่างมากในการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการวิจัยไม่ว่าจะเป็นการผลิตบุคลากรงบประมาณ และการดำเนินการในโครงการต่างๆ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เน้นการพัฒนาบุคลากรไทยมีความสามารถ เพื่อที่จะสามารถแข่งขันได้ในอนาคต โดยผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้วางไว้ ร้อยละ 33 ของจำนวนเป้าหมายทั้งหมดที่ได้วางไว้ ซึ่งภาครัฐจะมีบทบาทในด้านการส่งเสริมให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในทุกระดับสามารถใช้ความรู้ด้าน ICT ได้อย่างดี ส่วนภาคเอกชนจะมีบทบาทมากในการพัฒนาบุคลากรในระดับแรงงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เป็นการกำหนดมาตรการและวิธีการที่จะเร่งส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตสินค้าและการตลาด โดยผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้วางไว้ ร้อยละ 100 ซึ่งในเกินเกณฑ์ที่กำหนดไว้ไม่มากนัก โดยภาคเอกชนจะมีบทบาทมากในการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ เช่น การจ้างแรงงานที่มีความรู้ การใช้ ICT มาช่วยในการผลิตและการดำเนินงานของภาคเอกชน เป็นต้น อาจถือได้ว่าการขับเคลื่อนดังกล่าวมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 เป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ใช้ ICT เพื่อพัฒนาธุรกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการจัดการ การบริหารการผลิต และการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ โดยผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้วางไว้ร้อยละ 66.67 ของจำนวนเป้าหมายทั้งหมดที่ได้วางไว้ โดยภาคเอกชนจะมีบทบาทอย่างมาก ซึ่งผู้ประกอบการต่าง ๆ มีการนำ ICT ไปใช้ในการบริหารจัดการภายในกิจการ รวมทั้งนำไปใช้ในการกิจหลักขององค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ 7 นี้เน้นให้รัฐจัดตั้งองค์กรกลางระดับชาติร่วมรับผิดชอบการพัฒนาและส่งเสริมการใช้ ICT ในภาครัฐ เพื่อให้เกิดการบูรณาการและเอกภาพในระบบข้อมูล การวางแผนการประสานงาน การจัดสรรงบประมาณ และการจัดซื้อจัดจ้างที่โปร่งใส ให้ตรงความต้องการและลดการซ้ำซ้อนในการลงทุน เพื่อให้ภาครัฐสามารถรวบรวม แลกเปลี่ยน และใช้ข้อมูลร่วมกันได้ ด้วยมาตรฐานเปิดและมีระบบที่มีความมั่นคงปลอดภัยสูงสำหรับการบริหารของหน่วยงานภาครัฐ และการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์นี้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้วางไว้ร้อยละ 44.44 ของจำนวนเป้าหมายทั้งหมดที่ได้วางไว้ ซึ่งภาครัฐจะมีบทบาทอย่างมากในการผลักดันแต่ยังมีอุปสรรคหลายด้าน เช่น ระเบียบกฎหมาย และนโยบายของภาครัฐ ที่ยังไม่เอื้อต่อการพัฒนาตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ

การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๑ ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งส่วนหนึ่งเนื่องมาจากข้อจำกัดในการจัดสรรงบประมาณของภาครัฐ โดยในบางยุทธศาสตร์ไม่ได้รับการอนุมัติงบประมาณ ขณะที่ยุทธศาสตร์ที่ ๗ (การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ประโยชน์ในการบริหารและการให้บริการของภาครัฐ) ได้รับการจัดสรรงบประมาณมากที่สุด แต่มีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๒๗.๔ ของงบประมาณที่เสนอขอทั้งหมด

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556

ปัจจัยสำคัญที่จุดรั้งอันดับการพัฒนา ICT ของประเทศไทยในทุก ๆ ด้านนี้ คือ ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ ซึ่งยังมีไม่เพียงพอและยังแพร่กระจายไม่ทั่วถึง ทำให้การพัฒนาและการใช้ประโยชน์ของ ICT เพื่อต่อยอดองค์ความรู้การพัฒนาธุรกิจ การให้บริการภาครัฐไม่สามารถเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิสัยทัศน์

ประเทศไทยเป็นสังคมอุดมปัญญา (Smart Thailand) มีการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างชาญฉลาด ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนทุกระดับมีความรอบรู้ สามารถเข้าถึงและใช้สารสนเทศอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม มีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน (Smart People : Information Literate) มีการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีธรรมาภิบาล (Smart Governance) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

1. พัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ
2. พัฒนาโครงข่าย ICT ความเร็วสูง
3. พัฒนาระบบบริหารจัดการ ICT ที่มีธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มปริมาณและศักยภาพของกำลังคนด้าน ICT (ICT Professionals) และบุคลากรในสาขาอาชีพต่างๆ ทุกกระดับ ที่มีความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศไทยสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืนและมั่นคง
2. สร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ ICT ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นความมีเอกภาพ การบูรณาการ การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการจัดสรรผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างเป็นธรรม โดยใช้กลไกความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership) อย่างเหมาะสม
3. สนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่า (Value Creation) ของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม โดยใช้ ICT
4. สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและปัจเจกบุคคล โดยการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศในกิจการของครัวเรือนและชุมชน รวมถึงในการแสวงหาความรู้ สร้างภูมิปัญญา การมีส่วนร่วมในระบบการเมืองการปกครอง และในการดำรงชีวิตประจำวัน เพื่อนำไปสู่การพึ่งตนเอง และลดปัญหาความยากจน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ
5. สร้างศักยภาพของธุรกิจและอุตสาหกรรม ICT โดยเน้นการเพิ่มมูลค่าเพิ่ม (Value-Added) ในประเทศ การวิจัยและพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมไทย และเอกลักษณ์ของคนไทย เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

1. ประชาชนมีความรอบรู้ สามารถเข้าถึง สร้างสรรค์และใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน (Smart People – Information Literate) ก่อเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การทำงาน และการดำรงชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของประชากรทั้งประเทศ
2. ยกระดับความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ ขึ้นอย่างน้อย 15 อันดับ ใน Networked Readiness Rankings ภายในปี พ.ศ. 2556

3. เพิ่มบทบาทและความสำคัญของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม ICT ต่อ GDP ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ภายในปี พ.ศ. 2556

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย

พ.ศ. 2552-2556 ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนากำลังคน

การพัฒนากำลังคนด้าน ICT และบุคคลทั่วไปให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิต และใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน (Information Literacy)

- บุคลากร ICT

- สัดส่วนกำลังคนด้าน ICT ที่จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ในแต่ละปีเกินร้อยละ 15 ของผู้จบการศึกษาด้าน ICT ทั้งหมด
- มีบุคลากรด้าน ICT ที่ได้รับการทดสอบผ่านมาตรฐานวิชาชีพได้รับการยอมรับในระดับสากลอย่างน้อยร้อยละ 30 ของบุคลากรทั้งหมด
- นักพัฒนาซอฟต์แวร์ของไทยสามารถเข้าร่วมโครงการระดับโลกได้ ไม่น้อยกว่าปีละ 50 โครงการ

- บุคลากรในวิชาชีพอื่น/บุคคลทั่วไป

- แรงงานในสถานประกอบการไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 สามารถเข้าถึงและนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการทำงานและการเรียนรู้
- บุคลากรภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 สามารถเข้าถึงและนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการทำงานและการเรียนรู้
- กลุ่มผู้ด้อยโอกาส สามารถเข้าถึง ICT และนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้และประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
- สัดส่วนการเข้าใช้เว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้หรือเป็นประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์ เกินกว่าร้อยละ 70 ของการใช้เว็บไซต์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการ ICT

การบริหารจัดการระบบ ICT ของประเทศอย่างมีธรรมาภิบาล

- โครงสร้างเชิงสถาบัน

- มีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่เป็นองค์กรขับเคลื่อน National ICT Agenda สามารถประสานให้เกิดการพัฒนาแบบบูรณาการ
- มีหน่วยงานที่ทำงานธุรการของคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
- มีสภา ICT เพื่อเป็นตัวแทนของภาคเอกชนในการประสานนโยบายและทำงานร่วมกับภาครัฐ

- กฎหมายและกฎระเบียบ
 - มีกฎหมาย กฎระเบียบที่เอื้อต่อการใช้ ICT และการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
- การจัดสรรทรัพยากร
 - มีการจัดสรรงบประมาณที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดความซ้ำซ้อน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 โครงสร้างพื้นฐาน ICT

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

- บริการเครือข่ายความเร็วสูง
 - มีบริการเครือข่ายความเร็วสูง (ความเร็วอย่างน้อย 4 Mbps) กระจายทั่วถึงราคาเป็นธรรม
- โครงสร้างพื้นฐานเพื่อการศึกษา
 - สถาบันการศึกษาระดับมัธยมขึ้นไป เชื่อมต่อที่ความเร็วอย่างน้อย 10 Mbps
 - ห้องสมุดประชาชน/ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน/ศูนย์สารสนเทศชุมชน เชื่อมต่อที่ความเร็วอย่างน้อย 4 Mbps
- โครงสร้างพื้นฐานเพื่อการบริการภาคสังคม
 - ศูนย์บริการสารสนเทศชุมชนทุกแห่งมีข้อมูล/สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้และอาชีพ รวมถึงบริการอินเทอร์เน็ต
 - สถานพยาบาลและสถานอนามัยในชนบทห่างไกลทั่วประเทศเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ที่ความเร็วอย่างน้อย 4 Mbps และมีระบบการแพทย์ทางไกลที่มีประสิทธิภาพและใช้ได้จริง
 - มีการจัดสรรทรัพยากรโทรคมนาคมและโครงข่าย ICT เพื่อการบริการภาคสังคมที่สำคัญ เช่น การเฝ้าระวังและการเตือนภัยพิบัติ การสาธารณสุขพื้นฐาน ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 E-Governance

การใช้ ICT เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลในการบริหารและบริการของรัฐ

- บริการของรัฐ
 - ประชาชนเป็นศูนย์กลาง
 - มี e-government interoperability framework (e-GIF)
 - บริการที่เป็น single window ใช้บริการได้ผ่านสื่อหลายประเภท
- การมีส่วนร่วมของประชาชน
 - ทุกหน่วยงานมีช่องทางสำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะหรือกฎหมาย

- คุณภาพและประสิทธิภาพของ e-government
 - ยกระดับ e-government performance rankings

ยุทธศาสตร์ที่ 5 อุตสาหกรรม ICT

ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม ICT เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและรายได้เข้าประเทศ

- อุตสาหกรรมยุทธศาสตร์
 - สัดส่วนของซอฟต์แวร์ที่ผลิตในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่าตลาดในประเทศไทยโดยรวม
 - มูลค่าการส่งออกซอฟต์แวร์ของไทยเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2551 อย่างน้อยร้อยละ 30
 - มูลค่าของตลาดซอฟต์แวร์ภายในประเทศเติบโตเป็นไม่ต่ำกว่า 150,000 ล้านบาท
 - มูลค่าของตลาดดิจิทัลคอนเทนต์ ในประเทศเติบโตเป็นไม่น้อยกว่า 165,000 ล้านบาท ภายในปี พ.ศ. 2556 โดยมีสัดส่วนที่ผลิตในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
- การวิจัยพัฒนา
 - เพิ่มการลงทุนในการวิจัยด้าน ICT ของภาครัฐและเอกชนอย่างน้อยร้อยละ 15 จากปี พ.ศ. 2551
 - มีเมืองที่เป็นศูนย์กลางการพัฒนา ICT ในระดับโลกในประเทศไทย
- ตลาดและผู้ประกอบการ
 - ผู้ประกอบการ ICT ไทย ได้ทำโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 20 จากปี พ.ศ. 2551

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ความสามารถในการแข่งขัน

การใช้ ICT เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

- e-Logistics , e-Commerce ภาคการผลิตที่เป็นยุทธศาสตร์ของประเทศ SMEs/OTOP
 - ลดค่าใช้จ่ายด้าน logistics ตามที่ระบุในยุทธศาสตร์การพัฒนา Logistics ของประเทศไทย
 - สัดส่วนสถานประกอบการ โดยเฉพาะ SMEs ที่เข้าถึงและใช้ ICT มากขึ้น
 - เพิ่มสถานประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และเพิ่มมูลค่า e-commerce
 - เพิ่มการจ้างแรงงานด้าน ICT เป็น 200,000 คน
 - รักษา growth ของ GDP ภาคการเกษตรที่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี
 - e-Readiness Rankings เพิ่มขึ้น 10 อันดับ

จากนั้น นายอนันต์ วรดิพิงศ์ ประธานคณะกรรมการได้ฝากให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ช่วยเร่งรัด ผลักดัน ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการดำเนินการจัดตั้งศูนย์กลางการเรียนรู้ด้าน ICT ของประเทศไทยให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพสูงสุด และได้กล่าวขอบคุณผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ได้เสียสละเวลาเข้าร่วมประชุมให้ข้อมูลข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการในครั้งนี้ หากมีเรื่องใดที่คณะกรรมการและคณะกรรมการจะ สามารถให้การผลักดันสนับสนุนได้ตามกระบวนการนิติบัญญัติก็ขอให้ทางกระทรวงฯ แจ้งมาได้

3.2 พิจารณาข้อคิดเห็นของคณะกรรมการเพื่อประกอบการจัดทำรายงานการเดินทางศึกษาดูงานของคณะกรรมการเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคม วุฒิสภา เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่ 4 วันพฤหัสบดีที่ 31 กรกฎาคม 2551 ที่ประชุมคณะกรรมการได้พิจารณารายงานการเดินทางศึกษาดูงานของคณะกรรมการแล้ว เห็นควรให้เพิ่มข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ดังนี้

- การเดินทางศึกษาดูงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ณ สำนักงานบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา (Uninet) เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2551

1. สกอ. ควรเพิ่มการพัฒนาเนื้อหาและองค์ความรู้(คอนเท้น)ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นภาษาไทยให้มากขึ้นกว่าที่มีอยู่ เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาสามารถทำการเรียนและศึกษาได้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย ตลอดจนควรเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ที่ไม่อยู่ในสถาบันการศึกษาสามารถเข้าศึกษาและใช้ประโยชน์จากแหล่งความรู้นี้ได้เช่นกัน

2. สกอ. ควรเร่งดำเนินการโครงการพัฒนาขยายโอกาสทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ไปยังเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสงขลา

3. ให้ สกอ. จัดสร้างระบบเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาของตนเอง

- การเดินทางศึกษาดูงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานด้าน IT และระบบ Call Center ณ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2551

บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

1. ขอให้ ทีโอที จัดทำแผนรองรับการพัฒนาระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ 3G โดยให้คำนึงถึงทรัพยากรเดิมที่มีอยู่ให้ใช้ประโยชน์ได้สูงสุด

2. ทีโอที ควรให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถใช้เทคโนโลยีการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว เพื่อพัฒนาประเทศชาติให้มีศักยภาพในการแข่งขันมากขึ้น

3. เพื่อลดการซ้ำซ้อนในการลงทุนและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ พร้อมกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ควรรวมกิจการกับ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ในรูปแบบ Holding Company

บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

1. ขอให้ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีแผนพัฒนาระบบโทรคมนาคมของประเทศให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งในภูมิภาคได้อย่างมีศักยภาพและประสิทธิภาพ

2. เพื่อลดการซ้ำซ้อนในการลงทุนและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ พร้อมกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ควรรวมกิจการกับบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ในรูปแบบ Holding Company

3. กระบวนการยินดีส่งเสริม ผลักดัน สนับสนุนให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน

ในการนี้ นายอนันต์ วรดิพิงศ์ ประธานคณะกรรมการได้มอบหมายให้ นายปานใจ ธารทัศนวงศ์ อนุกรรมการเป็นผู้พิจารณาข้อเสนอแนะในส่วนของการศึกษาดูงาน ณ สำนักงานบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา (Uninet) เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2551 และมอบหมายให้นายเสกสรรค์ เกิดพิพัฒน์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ เป็นผู้พิจารณาข้อเสนอแนะในส่วนของการศึกษาดูงาน ณ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2551 เพื่อคณะกรรมการจะได้พิจารณาในขั้นตอนสุดท้ายในการประชุมครั้งต่อไป และจะได้ดำเนินการเสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคม วุฒิสภา เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้มีการพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับความคืบหน้าในการบังคับใช้กฎหมายภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 โดยเชิญปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ เข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ในการประชุมครั้งต่อไป

เลิกประชุมเวลา ๑5.3๐ นาฬิกา

นางสาววิณา อยู่นาน วิทยากร ๕

กลุ่มงานคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ฯ

ผู้จัดบันทึกการประชุม